

Arrest

nr. 144 114 van 24 april 2015
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 9 maart 2015 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing tot binnenkomstweigering met teruggrijping - asielzoeker van 25 februari 2015.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 maart 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 april 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. LIPS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché S. GRUSZOWSKI, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 25 februari 2015 werd de verzoekende partij aangetroffen door de luchtvaartpolitie op de nationale luchthaven te Zaventem. Zij verklaarde dat zij asiel wou aanvragen. Er werd haar een beslissing tot binnenkomstweigering met teruggrijping - asielzoeker (bijlage 11ter) betekend. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“In uitvoering van artikel 72, § 1 tweede lid, van het koninklijk besluit van 5 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Wordt de toegang tot het Rijk geweigerd aan

(...)

Derhalve wordt betrokkene teruggedreven, zodra deze beslissing uitvoerbaar wordt.

REDEN VAN DE BESLISSING :

Art. 3, eerste lid, 2° - Niet in het bezit van een geldig reisdocument/geldige reisdocumenten
Art. 3, eerste lid, 2° - Niet in het bezit van een geldig visum of een geldige verblijfsvergunning
Art. 3, eerste lid, 3° - Niet in het bezit van passende documentatie waaruit het doel en de omstandigheden van het verblijf blijken,

Op diezelfde dag werd eveneens een beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats aan de verzoekende partij betekend.

Op 26 februari 2015 werd de Dienst Voogdij gecontacteerd door de verwerende partij met het oog op een leeftijdsonderzoek. Op diezelfde dag kreeg de verzoekende partij een voogd toegewezen. Op 27 februari 2015 vond de leeftijdsbepaling plaats aan de KU Leuven.

Op 3 maart 2015 werd de verzoekende partij vrijgesteld nadat uit de analyse van het leeftijdsonderzoek was gebleken dat zij een leeftijd heeft van 16 jaar en 1 maand met een standaarddeviatie van 1 jaar.

Op 17 maart 2015 zou de verzoekende partij gehoord worden naar aanleiding van haar asielaanvraag.

Op 9 maart 2015 liet de voogd van de verzoekende partij aan verwerende partij weten dat de verzoekende partij verdwenen was uit het open centrum te Steenokkerzeel.

2. Over de ontvankelijkheid

De verwerende partij werpt een exceptie van gebrek aan actueel belang op daar de verzoekende partij op 3 maart 2015 werd vrijgesteld.

Dit gegeven wordt ter terechtzitting aan een tegensprekelijk debat onderworpen.

De raadsman van de verzoekende partij is echter van oordeel dat, alhoewel zij geen contact meer heeft met de verzoekende partij en niet ontkent dat deze werd vrijgesteld, het belang behouden blijft tenzij de verwerende partij kan aantonen dat de verzoekende partij werd gerepatrieerd waardoor zou kunnen gesteld worden dat de bestreden beslissing is uitgedoofd. Verder stelt zij dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing houdende een technische weigering zou kunnen nemen, waardoor de verzoekende partij opnieuw kan worden gerepatrieerd.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, 116-117).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148 037).

Het belang dient te bestaan, niet enkel op het ogenblik van het indienen van het beroep, maar tot op het ogenblik van het wijzen van het arrest door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De Raad kan enkel vaststellen dat de verzoekende partij op 3 maart werd vrijgesteld ingevolge een beslissing van de verwerende partij waaruit kan worden afgeleid dat er geen sprake meer is van een binnenkomstweigering met teruggrijping. Dit wordt overigens ondersteund door het gegeven dat zij op 17 maart 2015 werd uitgenodigd voor een verhoor op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Wat betreft het betoog van de raadsman van de verzoekende partij dat het Commissariaat-generaal een technische weigeringsbeslissing zou kunnen nemen nu de verzoekende partij zich niet op 17 maart 2015 heeft kunnen aanbieden, kan enkel maar vastgesteld worden dat dit een zuiver hypothetisch betoog is. De stukken van het administratief dossier laten enkel toe te besluiten dat de voorziene afspraak op 17 maart 2015 niet is kunnen doorgaan. Van een technische weigeringsbeslissing door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen lijkt geen sprake. Aldus dient opnieuw te worden vastgesteld dat enkel met zekerheid kan worden gesteld dat de verzoekende partij vrijgesteld is en aldus toegelaten is om het rijk binnen te komen. Het betoog van de verzoekende partij doet geen afbreuk aan de voormelde vaststellingen.

De Raad is van oordeel dat de verzoekende partij geen actueel belang meer heeft bij haar beroep.

De exceptie van de verwerende partij wordt aangenomen.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig april tweeduizend vijftien door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU